

รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุนงษา พรหมบุญ
ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์
สาขาบริหารการศึกษา

พิธีพระราชทานปริญญากิตติมศักดิ์และปริญญาบัตร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จังหวัดนครนายก
๘ ธันวาคม ๒๕๕๓

คำประกาศเกียรติคุณ
รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุนทนา พรหมบุญ
การศึกษาศุภวิบัณฑิตกิตติมศักดิ์
สาขาการบริหารการศึกษา
ประจำปีการศึกษา 2552

รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุนทนา พรหมบุญ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สัตววิทยา และปริญญาโท พันธุศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน (University of Wisconsin) สหรัฐอเมริกา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านพันธุศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยฮาวาย (University of Hawaii) สหรัฐอเมริกา

รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุนทนา พรหมบุญ เป็นนักวิชาการทางวิทยาศาสตร์ผู้มีความรู้ความสามารถเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในฐานะอาจารย์ผู้สอนและการค้นคว้าวิจัย มีบทบาทในการผลักดันให้การศึกษาวissenschaftพัฒนากว้างไกล ทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ อีกทั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการอุดมศึกษาอย่างแท้จริง

ด้านการบริหาร เคยปฏิบัติหน้าที่สำคัญในหลายองค์กร ในส่วนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะวิทยาศาสตร์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และเป็นอธิการบดีหญิงคนแรก โดยปฏิบัติภารกิจด้วยความเข้มแข็ง เสียสละ ยังความก้าวหน้ามาสู่มหาวิทยาลัยในทุกด้าน

นอกจากนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุนทนา พรหมบุญ ยังมีเกียรติประวัติได้รับรางวัลต่างๆ อีกมากมาย อาทิ ครูวิทยาศาสตร์ดีเด่น สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย รางวัลผู้บริหารข้าราชการพลเรือนดีเด่น สมาคมข้าราชการพลเรือนแห่งประเทศไทย รางวัลบุคคลดีเด่นด้านส่งเสริมวิทยาศาสตร์ ประจำปี 2551 มุลนิธิศาสตราจารย์ ดร.แถบ นีละนิธิ

ด้วยเกียรติประวัติและคุณูปการดังกล่าว รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุนทนา พรหมบุญ จึงสมควรได้รับปริญญาการศึกษาศุภวิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาการบริหารการศึกษา เพื่อเป็นการประกาศเกียรติคุณให้ปรากฏสืบไป

อดีตเพื่ออนาคต

เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2547 มหาวิทยาลัยได้เรียนเชิญอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4 ท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติร เมืองนาโพธิ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ เพื่อนำเสนอแนวคิดในการบริหารมหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีและคณะผู้บริหาร ในประเด็น “อดีตเพื่ออนาคต : วิสัยทัศน์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย”

ในที่นี้ขอคัดเฉพาะแนวคิดของท่านอดีตอธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ ซึ่งเป็นคุณประโยชน์แก่การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยอย่างยิ่ง

เรียนท่านอธิการบดี ท่านอดีตอธิการบดีและท่านผู้บริหารที่เคารพ ต้องขอขอบคุณที่เชิญมาที่จริงก็มาที่นี้ทุกวัน แต่วันนี้พิเศษที่อธิการบดีเชิญมาพบกับผู้บริหาร พอท่านอธิการบดีโทรไปหา ก็รับปากว่าจะมาและไม่ทันถามว่าจะต้องเตรียมอะไรมาบ้าง ก็เลยไม่ได้เตรียมอะไร โดยข้อเท็จจริงแล้ว สิ่งในอดีตอธิการบดีทั้งสามท่านพูดมาแล้ว ก็คือสิ่งที่อยู่ในใจของอธิการบดีทุกๆ คน เชื่อว่าอย่างนั้น คือจะทำอย่างไรจะสืบสานอดีตให้ไปสู่อนาคต ให้เกิดความเจริญงอกงาม ต้องเรียนว่าที่ได้ทำงานผ่านมา ไม่ใช่ว่าทำโดยตำแหน่ง แต่ทำด้วยความผูกพัน อยากจะเรียนผู้บริหารทุกท่านว่าดิฉันอยู่ที่นี้มานานถึง 30 กว่าปี ก็เพราะความผูกพันกับที่นี่ หลายครั้งก็มีคนมาชักชวนให้ไปอยู่ที่อื่นหลายแห่ง แต่ก็ได้ปฏิเสธไป ความผูกพันเกิดได้อย่างไร เมื่อพยายามนึกว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร ก็พบว่าเกิดโดยที่เราไม่รู้ตัว

ขอเรียนว่าตอนที่เข้ามาที่นี้ใหม่ๆ เมื่อต้นปี พ.ศ. 2514 ตอนนั้นไม่รู้จักใครเลย จึงเดินรנדตลอดเวลา อยากไปอยู่ในที่ที่เรารู้จักมักคุ้นมากกว่านี้ แต่ก็ไปไม่ได้ วันนั้นก็ตั้งใจที่ไม่ได้ไป อาจารย์รุ่นก่อนๆ เราหลายคนเอ่ยนามได้ไม่หมด เพราะมีเป็นร้อย ทุกคนจะประพฤติปฏิบัติตนคล้ายๆ กัน คือมีน้ำใจน้ำใจที่ดีและผูกพันกัน จะมีกิจกรรมที่ทำให้มีการพบปะกันอยู่เสมอ ไม่เฉพาะแต่ในชั่วโมงสอน จำได้ว่าการทำงานที่นี้ อาหารกลางวันเป็นเวลาสนุกสนานมาก เป็นชั่วโมงที่มารับประทานอาหารร่วมกัน ไก่ย่าง ส้มตำ เนื้อเค็ม ข้าวเหนียว รับประทานกันได้ตลอดทั้งปี คงไม่ใช่อยู่ที่อาหาร แต่อยู่ที่ผู้ร่วมรับประทานอาหารมากกว่าที่ทำให้สนุกสนาน การปลูกฝัง

แบบนี้เกิดจากกิจกรรมและเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว เพราะฉะนั้นต้องหาวิธีที่จะให้มีการสืบทอดความคิดหรือปรัชญาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไปสู่อาจารย์ และจากอาจารย์ไปสู่บัณฑิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรามีคณาจารย์ใหม่ๆ เข้ามา มาก หากเราไม่ปลูกฝังสิ่งเหล่านี้ หากว่าเราไม่ผูกพันด้วยใจแล้ว ก็ไม่รู้ว่าเราจะรักษาคนให้อยู่กันได้อย่างไร ขอฝากทุกท่านไว้ด้วย คนเรานั้น ถ้าหากไม่อยู่กับด้วยใจก็จะเป็นการอยู่ร่วมกันอย่างเสแสร้งหรือแสวงหาประโยชน์จากกัน ทำอย่างไรจะให้อาจารย์ใหม่และนิสิตของมหาวิทยาลัย ได้ซาบซึ้งในปรัชญาและจิตวิญญาณที่ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยได้พยายามสร้างมา คงต้องหาวิธีการ ไม่ใช่เพียงแค่การบรรยายแต่จะต้องเป็นภาคปฏิบัติ

ที่มีชื่อเสียงในเรื่องของปรัชญาการบูรณาการความรู้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีรับสั่งหลายหนว่า สิ่งที่พระองค์ท่านทรงใช้ในการทรงงานการศึกษาที่เรียนจากที่นี่ ได้เคยกราบบังคมทูลว่าสิ่งที่พระองค์ท่านดำเนินการ เป็นต้นว่าการใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาแบบบูรณาการ เป็นเรื่องใหม่และคนกำลังกล่าวถึงกันมาก พระองค์ท่านทรงมีรับสั่งว่า เรื่อง school-based management ก็เรียนมาจากที่นี่ เพราะฉะนั้นขอเรียนว่า ปรัชญาการศึกษาของที่นี่ดีมากต้องรักษาไว้ อย่าทิ้งเรื่องบูรณาการ ในขณะที่เป็นอธิการบดีได้พยายามที่จะให้สิ่งเหล่านี้เป็นรูปธรรม เป็นกิจลักษณะ ก็ทำโครงการที่พยายามช่วยกันส่งเสริมผลักดัน เช่น โครงการ “ปราชญ์ผู้ทรงศีล” ตามอุดมการณ์ของท่านศาสตราจารย์สาโรช บัวศรี ก็ได้ผลบ้าง อยากจะให้ช่วยกันคิดว่าจะสานต่ออย่างไร ไม่ใช่ในลักษณะโครงการ Formal Education แต่เป็น Informal Education เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพื่อให้เป็น “ยี่ห้อ” หรือว่าเป็น “จุดขาย” ของที่นี่ บัณฑิตของเราที่ไปพบในต่างจังหวัดหรือไปพบเจ้านายของบัณฑิต ส่วนใหญ่แล้วจะบอกว่าบัณฑิตของเรามีลักษณะพิเศษ คือเป็นคนสู้งาน มีน้ำใจ สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ ที่สำคัญเป็นคนทำเก่ง ไม่ใช่ดีแต่พูดหรือดีแต่ทฤษฎี เพราะฉะนั้นอยากยึดเอาหลักการที่ว่า ทำเก่งและบูรณาการ และหลักการที่เราเน้นเรื่องของชุมชนมาตั้งแต่เดิมมาด้วยกันบ่อยๆ เพื่อมิให้เสื่อมเลือน ให้คนรุ่นใหม่ได้สืบสานต่อไป

ทุกวันนี้รัฐบาลกำลังเจรจาเรื่อง FTA กับประเทศต่างๆ จะไม่เจรจาก็ไม่ได้เพราะว่า in trend เราจะให้เขาเปิดเสรีฝ่ายเดียวแล้วเราไม่ยอมเปิดเสรีด้วย ก็ไม่มีใครคบกับเรา เพราะฉะนั้น ในไม่ช้านี้เรื่องของ free trade ธุรกิจประเภทการศึกษาก็จะมาถึง จะเห็นได้ว่าเราอยู่ในโลกของการแข่งขัน แข่งขันแบบชนิดที่เรียกว่า ดุเดือดตาไม่กระพริบทีเดียว แต่หลายท่านยังมองการแข่งขันนี้ไม่ออก พุดกันในเรื่องสังคมฐานความรู้ หรือ Knowledge-based Society, Knowledge-based Economy เชื่อว่าหากให้กรอกแบบสอบถามหลายท่านก็จะยังไม่รู้ว่า Knowledge-based Society คืออะไร คำว่า “Knowledge” ก็คือความรู้ ความรู้ มักจะคิดว่าได้จากการเรียนจากครูแล้วได้ปริญญา ได้คุณวุฒิสุงๆ ก็จะทำให้เป็น Knowledge-based Society หรือมีฉะนั้นก็เป็น Knowledge-based Society ที่จะต้องสร้างสินค้าไปแข่งขันกัน เพื่อให้เกิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ โลกของเราพัฒนาไปเรื่อย เริ่มจากการพัฒนาเป็นสังคมเกษตรกรรม จากสังคมดั้งเดิมที่เรียกว่า hunters-gatherers และจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรม ต่อมา มี ICT ต่างๆ จำนวนมาก อำนวยความสะดวกให้แก่คน หลังจากที่มีเครื่องมือคือ ICT แล้ว อะไรจะเกิดขึ้นต่อไป

ในอดีตที่ผ่านมาเราไม่ค่อยได้ยินคำว่า “ธุรกิจภาคบริการ” หรือได้ยินก็น้อย แต่ในปัจจุบันได้มีการวิเคราะห์หรือออกมาว่า เศรษฐกิจไม่ได้ขึ้นกับวัตถุดิบอย่างเดียว ต่อไปสินค้าประเภทวัตถุดิบอาจจะไม่สำคัญด้วยซ้ำไป แต่สามารถขึ้นกับการบริการด้วย และในบ้านเราธุรกิจภาคบริการจะสูงกว่าอุตสาหกรรม สูงกว่าเกษตรกรรม ทำให้ไม่ถึงเป็นอย่างนั้น เรามาถึงจุดที่ทุกคนมีความสะดวกสบายทางวัตถุ ก็เริ่มนึกเป็นห่วงตัวเอง เริ่มเป็นห่วงว่าทำอะไรตัวเองจะมีสุขภาพที่ดี ทำอย่างไรสังคมจึงจะดี ทำอย่างไรจะไม่มีผู้ก่อการร้าย นี่ก็เป็น trend เป็นวิวัฒนาการ เป็นที่มาของสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ จึงอยากจะสรุปว่า สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ไม่ใช่เรื่องของวัตถุดิบอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องของคน โดยเห็นว่า “มนุษย์เป็นทุน” สังคมของมนุษย์เป็นทุน เพราะเหตุนี้เราจึงเริ่มมองว่าความรู้เกิดขึ้นมาจากคน เรื่องเศรษฐกิจฐานความรู้นี้ อยากจะขอให้มหาวิทยาลัยทุกแห่งได้พูดคุยกันให้แตกผลึกออกมาเป็นรูปธรรม ซึ่งจะแปลงเป็นภาคปฏิบัติได้ว่า เราจะสร้างคนอย่างไรให้เหมาะสมกับสังคมฐานความรู้

มศว ควรจะเน้นว่า ทำอย่างไรจะนำสติปัญญาของคนออกมาใช้เพื่อประโยชน์สุขของคน และเพื่อทำให้สังคมไม่วุ่นวาย โลกมีสันติภาพ ทำอย่างไรจะให้มัลลึงจากความคิดที่แตกต่างกัน การที่จะเอาคนมารวมกัน อย่างว่าแต่ 100 คนเลย 2 คนก็มีปัญหาแล้ว เพราะฉะนั้น กระบวนการที่จะทำให้คนมารวมตัวกันเกิดเป็นพลัง คงไม่ใช่เฉพาะเอาคนที่มีความคิดเหมือนกัน แต่เป็นการพยายามหาวิธีที่จะทำอย่างไรจึงจะปรับให้คนที่คิดต่างก็นำเอาความคิดที่แตกต่างกันนั้นมาช่วยกัน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่ได้แต่พูดกันลอยๆ แต่เป็นรูปธรรมว่า Knowledge-based Society คืออะไร ยังไม่ชัด ทำอย่างไรจะช่วยกันทำให้ มศว มีความเป็นองค์กรที่มีความสามารถ มีพลังที่จะนำสติปัญญาของคนออกมาใช้ให้เต็มศักยภาพขอสรุปว่า ทำอย่างไรจะส่งเสริมให้ มศว สร้างความรู้ สร้างสื่อ สร้างความคิดใหม่ๆ กระบวนการใหม่ๆ ได้มากขึ้นทั้งอาจารย์และนิสิต

การจะทำให้เป็นรูปธรรมที่สุด คือ ต้องส่งเสริมสิ่งที่เรียกว่า Research-based Learning, Research-based Activity รวมทั้งอะไรที่เกี่ยวข้องกับวิจัย เมื่อนึกถึงการวิจัยก็มักไปนึกถึงว่าต้องมีโครงการวิจัย ต้องมีงบประมาณ แต่ที่จริงแล้วอยากให้เป็นลักษณะของการวิจัยที่ทำได้ตลอดเวลา โดยไม่ยึดกรอบหรือรูปแบบที่ตายตัว อยากให้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยเป็น Research-based ด้วย คือเป็นหลักสูตรที่ให้นิสิตสามารถเรียนรู้ด้วยการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ไปพร้อมกับครู ซึ่งต้องมีการปรับหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน การจัดตารางสอน และอื่นๆ หากอาจารย์จะร่วมกับนิสิตแสวงหาความรู้ใหม่แล้ว การจับเอาคนไปใส่ไว้ในห้องเรียน การที่จัดเวลาของการเรียนการสอนให้ตายตัวเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก พูดอย่างนี้เหมือนกับว่าทำไม่ได้ แต่ที่จริงแล้วยังพอมีหนทางทำได้ ได้พยายามคิดให้กับหลายหน่วยงานที่มาขอความคิดเห็น เช่นว่า การจัดหลักสูตรโดยเทคนิคที่ไม่ใช่สับเวลาของผู้เรียนเป็นชั่วโมงๆ แต่ให้เป็นท่อนเวลาที่ยาวนานขึ้น อาจเป็นทั้งวัน ทั้งสัปดาห์ หรือครึ่งเทอม เพื่อนิสิตจะได้ร่วมกันค้นคว้าวิจัย เรียนรู้ไปพร้อมกับอาจารย์ วิธีนี้จะ เป็นแนวทางทำให้อาจารย์ทุกท่านได้มีงานวิจัย และนิสิตทุกคนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการนี้

สิ่งที่พูดนี้จะเป็นนวัตกรรมใหม่ของการเรียนในระดับอุดมศึกษา เพราะทุกวันนี้ถ้าถามว่าทำไมอาจารย์ไม่ทำวิจัย คำตอบก็คือไม่มีเวลาเพราะมีงานสอนมาก ยิ่งกว่านั้นระบบการพิจารณาภาระงานยังไม่ผูกอยู่กับเรื่องของเวลาที่จะสอนด้วย จึงทำให้ต้องมีการพิจารณาว่าจะปรับระบบอย่างไร ให้เกิดกระบวนการที่เป็นการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูกับนิสิต ทุกวันนี้ดิฉันก็ยังมาสอนที่คณะวิทยาศาสตร์ สอนในหลักสูตรต่างๆ ที่เชิญให้สอน ก็พยายามทำภายใต้ข้อจำกัดจึงคิดว่ายังพอทำได้ จึงขอฝากเอาไว้ หากท่านอธิการบดีและท่านผู้บริหารจะช่วยกันดูเรื่องนี้อย่างจริงจัง แล้วปรับหลักสูตรให้มีการบูรณาการ เรื่องของการวิจัย เรื่องของการเรียนรู้ เรื่องของการสร้างความรู้ และเรื่องของการฝึกฝนตนเองให้เป็นไปตามที่ท่านอธิการบดีได้กล่าวมาแล้ว คือให้เป็นผู้ที่มีความรักงาน ลุยงาน รับผิดชอบต่องาน มีน้ำใจนักกีฬา มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หากสามารถบูรณาการทั้งหมดเข้าด้วยกัน ในทันทีที่นิสิตเข้ามาเรียนได้ก็จะเป็นเรื่องที่ดี

เมื่อครั้งที่ยังเป็นอธิการบดีก็พยายามที่จะให้ความคิดนี้กับทุกๆ ท่าน แต่เป็นเรื่องที่ไม่ใช่จะทำได้โดยเร็ว หรือไม่ใช่เป็นเรื่องที่พูดวันนี้แล้วจะเกิดผลในวันพรุ่งนี้ เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา เพราะเป็นการปรับวัฒนธรรมของการทำงานและการเรียนรู้ ให้กระบวนการเรียนรู้นี้เป็นเป้าหมายของการศึกษา ไม่ใช่ให้มาเรียนเพื่อให้รู้อะไร แต่ให้มาเรียนเพื่อให้ได้กระบวนการที่จะนำไปเรียนรู้ เพื่อสร้างเสริมความรู้ใหม่ได้ตลอดชีวิต นั่นคือสิ่งที่อยากให้เกิดขึ้นที่นี้ก่อนใคร ตอนนี้อย่างที่ท่านศาสตราจารย์พงษ์ได้กล่าวไปแล้วว่า หลายแห่งได้คิดเรื่อง Learning Organization เป็นการแข่งขันว่าใครจะทำได้ก่อนกัน Learning Organization ของ มศว ก็เช่นเดียวกัน คงไม่ใช่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ง่ายๆ แต่เป็นเรื่องที่ต้องให้ทุกๆ คนตระหนักและจัดการให้ทุกๆ กิจกรรมเป็นเรื่องของการเรียนรู้ ให้การเรียนรู้เป็นเป้าหมาย เรื่องนี้ยากที่จะพูดในช่วงเวลาสั้นๆ อย่างไรก็ตาม ต้องทำเรื่องนี้ให้มีคุณภาพ ขอให้พยายามรักษาคนดีคนเก่งไว้ให้ได้ เพราะในอนาคตจะมีการช่วงชิงแย่งคนเก่งคนดีกัน การที่มหาวิทยาลัยไม่มีกลไกที่จะรักษาคนดีคนเก่งเอาไว้ จะทำให้เราแพ้การแข่งขันตั้งแต่ยกที่ 1 เพราะเราไม่มีคน ขอเรียนฝากเอาไว้อย่างย่อ โดยคิดขึ้นมาในช่วงเวลาสั้นๆ

ดิฉันอยู่ที่นี้มา 30 กว่าปี และมีความผูกพันกับที่นี่ เพราะฉะนั้นแม้จะไม่ได้เป็นอธิการบดีก็ยินดีช่วยอยู่เสมอ และขอให้กำลังใจแก่ทุกท่าน การเป็นผู้บริหารนี้เหนื่อย เห็นใจทุกๆ คน ท่านต้องการคนที่จะนั่งคุยกันแบบนี้กับท่านบ่อยๆ เพราะว่างานบริหารมักจะรัดตัว ท่านจะไม่มีเวลายามนั่งคิดแบบที่พวกเราคิดให้ อย่างนี้ ก่อนจบ **ขออัยว่าอดีตเป็นสิ่งสำคัญ เป็นฐานของวิสัยทัศน์ และเป็นเครื่องมือที่ทำให้เราไม่ลืมรากฐานและอุดมการณ์** แต่เราจะต้องพยายามหาพันธมิตร เพื่อที่จะทำให้ปรัชญาของเรามั่นคงและได้เผยแพร่ไป มิใช่เพียงภาคภูมิใจกันเฉพาะภายในรั้ว มศว ขอขอบคุณ

ประวัติรองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุนงษา พรหมบุญ

วัน เดือน ปี เกิด

27 มีนาคม พ.ศ. 2489

ประวัติการศึกษา

คุณวุฒิ	พ.ศ.	มหาวิทยาลัย
B.A. (Zoology)	2512	University of Wisconsin, สหรัฐอเมริกา
M.S. (Genetics)	2514	University of Wisconsin, สหรัฐอเมริกา
Ph.D. (Genetics)	2522	University of Hawaii, สหรัฐอเมริกา

ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน เช่น

- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการการอุดมศึกษา กกอ. (พ.ศ. 2552 ถึงปัจจุบัน)
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการบริหารสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พ.ศ. 2552 ถึงปัจจุบัน)
- ประธานอนุกรรมการพัฒนากำลังคนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (พ.ศ. 2547 ถึงปัจจุบัน)
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (พ.ศ. 2550 ถึงปัจจุบัน)
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภามหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ (พ.ศ. 2549 ถึงปัจจุบัน)
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (พ.ศ. 2550 ถึงปัจจุบัน)
- กรรมการ/ที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (พ.ศ. 2544 ถึงปัจจุบัน)
- กรรมการสาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช สภาวิจัยแห่งชาติ (พ.ศ. 2546 ถึงปัจจุบัน)
- กรรมการมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรศาสตร์ศึกษาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (พ.ศ. 2544 ถึงปัจจุบัน)
- กรรมการบริหารมูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (พ.ศ. 2546 ถึงปัจจุบัน)

ตำแหน่งหน้าที่สำคัญในอดีต เช่น

- คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พ.ศ. 2526 - 2529)
- รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พ.ศ. 2536 - 2540)
- อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พ.ศ. 2540 - 2546)
- ประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ) (พ.ศ. 2542 - 2544)
- นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (พ.ศ. 2544 - 2550)
- กรรมการสภามหาวิทยาลัยคริสเตียน (พ.ศ. 2540 - 2545)
- กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (พ.ศ. 2546 - 2551)
- นายกสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (พ.ศ. 2547 - 2550)
- นายกสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2546 - 2549)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุดที่ได้รับ

มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก	(5 ธันวาคม 2546)
มหาวชิรมงกุฏ	(5 ธันวาคม 2541)
จตุตถจุลจอมเกล้า	(5 พฤษภาคม 2546)

รางวัล/เกียรติประวัติ เช่น

- ครูวิทยาศาสตร์ดีเด่น สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยฯ พ.ศ. 2539
- ผู้สร้างความก้าวหน้าแก่พันธุศาสตร์ สมาคมพันธุศาสตร์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544
- รางวัลครูทองคำ (ผู้บริหารข้าราชการพลเรือนดีเด่น) สมาคมข้าราชการพลเรือนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544
- นักเรียนทุนรัฐบาลดีเด่น สมาคมนักเรียนทุนรัฐบาลไทย พ.ศ. 2550
- เข็มเสมาคุณากร กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551
- ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาเทคโนโลยีชีวภาพ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ. 2552

งานที่ร่วมริเริ่มสร้างสรรค์ด้านการศึกษา

ได้แก่ การพัฒนาเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษและการพัฒนาวิทยาศาสตร์ศึกษา โดยริเริ่มร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในโครงการต่อไปนี้ โครงการ พสวท. โครงการ สควค. โครงการ JSTP โครงการชีววิทยาโอลิมปิก โครงการโรงเรียนเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ โครงการห้องเรียนวิทยาศาสตร์ วมว. โครงการห้องเรียนพิเศษสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์ โครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนทั่วไป (Science in Schools) และในโรงเรียนถิ่นทุรกันดาร (Science in Rural Schools) โครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย เป็นต้น

